

Juhana Tarvaisen saarna | Maata Näkyvissä -festarit 20.11.2022

Evankeliumista Matteuksen mukaan, luvusta 25

Jeesus sanoi opetuslapsille:

"Kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan kaikkien enkeliensä kanssa, hän istuu kirkkautensa valtaistuimelle. Kaikki kansat kootaan hänen eteensä, ja hän erottaa ihmiset toisistaan, niin kuin paimen erottaa lampaat vuohista. Hän asettaa lampaat oikealle ja vuohet vasemmalle puolelleen. Sitten kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: 'Tulkaa tänne, te Isäni siunaamat. Te saatte nyt periä valtakunnan, joka on ollut valmiina teitä varten maailman luomisesta asti. Minun oli nälkä, ja te annoitte minulle ruokaa. Minun oli jano, ja te annoitte minulle juotavaa. Minä olin koditon, ja te otitte minut luoksenne. Minä olin alasti, ja te vaatetitte minut. Minä olin sairas, ja te kävitte minua katsomassa. Minä olin vankilassa, ja te tulitte minun luokseni.'

Silloin vanhurskaat vastaavat hänelle: 'Herra, milloin me näimme sinut nälissäsi ja annoimme sinulle ruokaa, tai janoissasi ja annoimme sinulle juotavaa? Milloin me näimme sinut kodittomana ja otimme sinut luoksemme, tai alasti ja vaatetimme sinut? Milloin me näimme sinut sairaana tai vankilassa ja kävimme sinun luonasi?' Kuningas vastaa heille: 'Totisesti: kaiken, minkä te olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.'

Sitten hän sanoo vasemmalla puolellaan oleville: 'Menkää pois minun luotani, te kirotut, ikuiseen tuleen, joka on varattu Saatanalle ja hänen enkeleilleen. Minun oli nälkä, mutta te ette antaneet minulle ruokaa. Minun oli jano, mutta te ette antaneet minulle juotavaa. Minä olin koditon, mutta te ette ottaneet minua luoksenne. Minä olin alasti, mutta te ette vaatettaneet minua. Minä olin sairas ja vankilassa, mutta te ette käyneet minua katsomassa.'

Silloin nämäkin kysyvät: 'Herra, milloin me näimme sinut nälissäsi tai janoissasi, kodittomana tai alasti, tai sairaana tai vankilassa, emmekä auttaneet sinua?' Silloin hän vastaa heille: 'Totisesti: kaiken, minkä te olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähäisimmistä, sen te olette jättäneet tekemättä minulle.'

Ja niin he lähtevät, toiset iankaikkiseen rangaistukseen, mutta vanhurskaat iankaikkiseen elämään."

Mitä tapahtuu, kun ihminen todetaan kuolleeksi? Mikä sinua ja minua odottaa kuoleman rajan tuolla puolen? Onko siellä vain suuri tuntemattomuus, josta emme tiedä mitään? Jokainen miettii, mitä kuoleman jälkeen tapahtuu. Gallupin mukaan lähes kaikilla suomalaisilla tuntuu olevan jonkinlainen käsitys siitä mitä kuoleman jälkeen tapahtuu. Katsotaan hieman sitä gallupia: 33 % ajattelee: kaikki elämä loppuu, heillä on siis tällainen materialistinen käsitys. Mihin puu kaatuu, siihen se maatuu. 18 % kaikki ihmiset lopuksi pelastuvat, tämä on universalismia, kaikki pääsevät taivaaseen. 14 % ihmiset syntyvät uudelleen tähän maailmaan, onko tämä sitten uushindulaisuutta vai new agea, jotakin sellaista, joka on näyttänyt hyvin rantautuneen moniin paikkoihin. Sitten 6 % uskoo jonkinlaiseen "tyhjiin raukeamiseen" Ja sitten 14 % uskoo, että kaikki ihmiset herätetään kuolleista, toisille seuraa iankaikkinen elämä, toisille taas kadotus. Tämä on se klassinen kristillinen käsitys siitä, mitä kuoleman jälkeen tapahtuu. Ja muutama prosentti, jotka eivät tienneet mitä ajatella.

Mikä sinusta on kaikkeinärkevin näistä vaihtoehdoista? Kaikki elämä loppuu, eikö niin? Senhän me näemme paljaalla silmällä. No entä mikä olisi kaikkien rakkaudellisinta? Eikö

se vaihtoehto, että kaikki pelastuisivat? Entä mikä olisi kaikkein mystisintä, salaperäisintä ja kiehtovinta? Eikö se jälleensyntyminen?

Kristittyinä saamme löytää vastauksemme Raamatusta, myös näitä kuolemaa ja lopunaikoja koskevat asiat. Vaikka muut vaihtoehdot voisivat kuulostaa rakkaudellisimmilta tai kiehtovammilta, kristinuskoa ne eivät ole. Riittääkö Jumalan ilmoitus Raamatussa? Suostutko siihen, vai oletko viisaampi, oikeudenmukaisempi tai rakkaudellisempi kuin Jumala?

Lukemassani raamatunkohdassa sanottiin, että lopussa on kyse suuresta kahtiajaosta Jumalan valtaistuimen edessä. Siellä on vain kaksi joukkoa, toinen menossa taivaaseen ja toinen helvettiin. Ja vaikka kristinuskon on maailman iloisin asia, niin sanomme myös, että se on myös maailman vakavin asia. Taivasta ja helvettiä pitää lähestyä arkuudella, rakkaudella ja vakavuudella.

Taivaan ja helvetin kysymys ei ole teoreettinen asia, jota voimme hetken pohtia tuolla kahvikuppi ja nakkimuki kädessä. Me emme pääse tätä kysymystä pakoon, sillä jokainen meistä, erotuksetta, on kerran jommassakummassa paikassa. Kiinnosti aihe meitä tai ei, mitään pakokeinoja tai ulospääsyä ei ole. Ei ole kolmatta vaihtoehtoa.

Taivas on sitä, että Jeesus kutsuu vierelle. Aivan lähelle. Niin ettet tarvitse enää uskoa, vaan sinä olet hänen silmiensä edessä ja hän on sinun silmiesi edessä. Sinä saat nähdä hänet sellaisena kuin hän on. Mutta moni voi miettiä, miten voin olla taivaassa iloinen, jos jollekin minun rakkaalleni on sanottu: "mene pois". Miten äidillä voisi olla paratiisia, jos hänen lapsensa olisi helvetissä? Eikö yksikin ystävämme helvetissä muuta taivaan iankaikkiseksi surulliseksi paikaksi? Ehkä joku täälläkin, uskaltamatta edes sitä enempää ajatella tuntee tämän tuskan. Mitä tästä ajatella tästä?

Ensinnäkin, että on hyvä, että meillä on Jumalan synnyttämä hätä lähimmäisistä. Toivottavasti hätä saa sinut rukoilemaan ja rakastamaan jokaista vielä taivaantietä etsivää. Mutta silti: miten elää polttavan kysymyksen kanssa? Itse en ole löytänyt muuta tapaa kuin tämän:

- 1) minä tiedän, että Herra itse rakastaa heitä vieläkin enemmän kuin minä rakastan heitä. He ovat Jeesukselle paljon rakkaampia kuin he ovat minulle.
- 2) Jumala tuomitsee aina oikein. Oikein rakkaudessaan. Virheitä ei ole.
- 3) Taivaassa, jossa ei syntiä enää ole, meidän tahtomme ja mielemme on täysin yhtenevät Jumalan tahtoon ja mieleen. Ei siis ole enää mitään kapinaa tai napinaa Jumalan päätöksiä kohtaan. Täällä eläessä me ei tätä voida vielä käsittää, mutta se me voidaan tietää, että Raamatun sanoin: "(Jumala) on pyyhkivä kaikki kyyneleemme pois (taivaassa)". Tämä riittää minulle. Ehkä sinullekin.

Mutta vielä tätäkin tärkeämpi kysymys on: ketkä sitten pääsevät taivaaseen? Jeesus sanoi: "Tulkaa tänne te Isäni siunaamat." Kuulitko, Jeesus ei sano, tulkaa paljon hyvää tehneet, tulkaa helvettiä pelänneet, ei, vaan hän sanoo: "Tulkaa te Isän siunaamat". Vain Isän siunaamat pääsevät taivaaseen. "Oletko sinä Isän siunaama?"

Jeesus ei sano, että kun te olette kaiken tämän tehneet, sitten Isä Jumala siunaa teidät. Jumalan siunaus ei ole palkinto, joka odottaa ehkä joskus meitä. Ei vaan taivaaseen pääsevät ne "Isän siunaamat", jotka ovat jo tuomiolle tullessaan siunattuja, eläneet siunattuina ehkä jo pitkään ja siitä Isän siunauksesta saadulla voimalla syöttäneet ja

juottaneet, vaatettaneet ja pitäneet huolta. Jos olet kristityksi kastettu, olet saanut Isän siunauksen. Olet Isän siunaama.

Joku ehkä miettii ”pääsenkö taivaaseen, ainakin haluaisin sinne”. Ja joku kyselee sydämessään, ”että kummalle puolelle sitä mahtaa joutua, lampaiden vain vuohien puolelle”. Tai jollekin on hiipinyt sellainen epävarmuuden kuiskaus, pieni pelko, että mitä jos kuitenkin joudun kadotukseen. Mitä jos kuitenkin en kuitenkaan ollut sellainen kristitty kuin Jumala halusi? Entä jos minä joudun kerran yllättymään, pettymään?

Jeesus ei halua, että kukaan meistä eläisi pienimmässäkään epävarmuudessa. Hänen armonsa sinun kohdallasi ei sisällä kysymysmerkkiä. Jeesus ei kärsiessään ristillä helvetin tuskat ja kuollessaan sinun syntiesi takia jossitellut sinun pelastumisesi kanssa. Jumala on jo kasteessa siunannut sinut ristinmerkillä ja ottanut lapsekseen ja lahjoittanut kaikki taivaaseen aarteet omaksi. Olet Isän siunaama. Pidä siitä siunauksesta kiinni, jonka olet jo saanut. Ehkä se ”Isän siunaus” on ollut välillä kateissa, mutta, ketään, joka tarvitsee hätäänsä Vapahtajaa Kristusta, auttajaa ja syntien sovittajaa, ei jätetä yksin, pimeään ja kadotukseen.

Älä tutki tietä taivaaseen gallupeja tai oman sydämesi epäilyksiä tutkimalla. Sinä Jumalan lapseksi kastettu olet Isän siunaama ja saat olla ihan satavarma, että kristittynä olet matkalla tänään taivaaseen.

Ja sinä, jonka rintaan ei ole ristiä piirretty, jota ei ole kastettu ja siksi nimi taivaan kirjasta puuttuu. Eikö olisikin hienoa tulla kasteen kautta kristityksi ja aloittaa matka kaikkien näiden Isän siunaamien seurassa kohti iankaikkista elämää ja taivaan kotia?